

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně **H. S.**, zastoupené JUDr. Zuzanou Špitálskou, advokátkou se sídlem Praha 5, Plzeňská 232/4, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 1292/25, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2022, č. j. 16 Ad 17/2021-16,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2022, č. j. 16 Ad 17/2021-16, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se u Městského soudu v Praze bránila žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 8. 2021, č. j. RN-X, kterým byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2021, č. j. R-X, jímž byl žalobkyni odňat invalidní důchod (dále též „rozhodnutí žalované“).

[2] Městský soud žalobu shora označeným usnesením odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) pro opožděnost. Ze správního spisu předloženého žalovanou totiž zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 4. 9. 2021. Žaloba však byla u soudu podána až dne 19. 11. 2021, tedy po uplynutí dvouměsíční zákonné lhůty určené k jejímu podání (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítla, že městský soud při posuzování zachování lhůty k podání žaloby nezohlednil § 72 odst. 3 s. ř. s. Stěžovatelka totiž

podala žalobu proti rozhodnutí žalované již dne 29. 10. 2021 u Obvodního soudu pro Prahu 9, který usnesením ze dne 4. 11. 2021, č. j. 10 C 106/2021-3, řízení o žalobě zastavil s tím, že byla podána k věcně nepřislušnému soudu. Současně stěžovatelku poučil o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí žalované ve správním soudnictví, a to do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. Toto rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 11. 2021, stěžovatelka následně podala žalobu k věcně příslušnému městskému soudu dne 19. 11. 2021. Lhůta pro její podání ve smyslu § 72 odst. 3 s. ř. s. tedy byla zachována.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že jí okolnosti uvedené v kasační stížnosti, svědčící pro její důvodnost, nebyly známy. Není jí ani známo, zda stěžovatelka o těchto okolnostech vyrozuměla správní soud.

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s., *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*

[7] Podle § 72 odst. 3 s. ř. s. platí, že *jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*

[8] Ze spisu městského soudu plyne, že stěžovatelka u tohoto soudu podala žalobu osobně dne **19. 11. 2021**. V žalobě neuvedla, kdy jí bylo napadené rozhodnutí žalované doručeno, ani nic o tom, že již dříve proti témuž rozhodnutí podala žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 9. Tyto informace neplynou ani z dalších podání stěžovatelky učiněných během řízení. Městský soud tedy, v souladu s dokladem o doručení tohoto rozhodnutí, založeným ve správním spisu, vycházel z toho, že stěžovatelce bylo rozhodnutí žalované doručeno již dne **4. 9. 2021**, a žalobu proto pro opožděnost odmítl.

[9] Nejvyšší správní soud si s ohledem na tvrzení stěžovatelky uvedené v kasační stížnosti vyžádal kopii usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 4. 11. 2021, č. j. 10 C 106/2021-3. Z tohoto usnesení plyne, že stěžovatelka skutečně podala dne **29. 10. 2021** žalobu proti rozhodnutí žalované u Obvodního soudu pro Prahu 9, přičemž obvodní soud tímto usnesením řízení o žalobě dne **4. 11. 2021** pravomocně zastavil.

[10] S ohledem na uvedené skutečnosti je zřejmé, že žalobu, kterou stěžovatelka podala u městského soudu dne 19. 11. 2021, je třeba považovat za včasnou, neboť stěžovatelka ji podala v návaznosti na zastavení řízení u civilního soudu ve lhůtě podle § 72 odst. 3 s. ř. s., tj. ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V důsledku toho byly zachovány účinky spojené s podáním žaloby u civilního soudu. Žaloba podaná původně u civilního soudu byla rovněž podána včas, tedy ve dvouměsíční lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť rozhodnutí žalované bylo stěžovatelce doručeno dne 4. 9. 2021 a žaloba proti němu byla u Obvodního soudu pro Prahu 9 podána dne 29. 10. 2021 (k tomu srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 3 As 30/2005-66, č. 1405/2007 Sb. NSS, a ze dne 27. 8. 2020, č. j. 8 Ads 99/2020-34).

pokračování

[11] Městský soud odmítl žalobu stěžovatelky z důvodu nedostatku informací o dříve podané žalobě u civilního soudu; to však nic nemění na tom, že žaloba proti rozhodnutí žalované byla podána v otevřené lhůtě, nebyla tedy opožděná a kasační stížnost je proto důvodná. Kasační soud totiž v případě, že dospěje k závěru, že žaloba nebyla podána opožděně, zruší usnesení krajského (městského) soudu, kterým byla žaloba odmítnuta pro opožděnost, i za situace, kdy stěžovatel v žalobě nesdělí všechny okolnosti svědčící ve prospěch včasnosti podání své žaloby (srov. rozsudek tohoto soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 51/2012-30). Nejvyšší správní soud nicméně považuje za potřebné dodat, že ačkoli nebylo zákonnou povinností stěžovatelky informovat městský soud o dříve podané žalobě u civilního soudu, bylo to nanejvýš žádoucí, neboť správní soud zpravidla nemá, jak tuto informaci získat, neposkytne-li mu jí sám účastník řízení. V posuzované věci tedy leží odpovědnost za vyvolání řízení před Nejvyšším správním soudem v plném rozsahu na stěžovatelce, neboť ta městský soud řádně neinformovala o všech rozhodných okolnostech, a proto odmítnutí žaloby ze strany městského soudu sama zapříčinila.

[12] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je důvodná, Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je městský soud v dalším řízení vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne v novém rozhodnutí městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). Bude přitom zcela na jeho úvaze, zda při rozhodování o těchto nákladech řízení přihlédne (v případě úspěchu stěžovatelky v žalobním řízení) ke skutečnostem uvedeným v odst. [11] výše.

Poučení : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. července 2022

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu